ANALIZA CONTRASTIVĂ A LIMBAJULUI FORMAL DIN SERIALUL „THE CROWN”

Mihaela RUSU,

studentă, anul III, Facultatea de Litere

rusu.mihaela.01@mail.ru

Trăim într-o lume în care producțiile cinematografice nu sunt doar simple forme de divertisment, ci devin oglinda societății noastre, reflectând și modelând perspectivele, valorile și normele noastre culturale. Aceste opere nu numai că ne atrag atenția, ci și ne oferă o platformă importantă pentru analiza și înțelegerea limbajului formal, care este adesea utilizat cu iscusință pentru a transmite mesaje profunde și subtile despre lumea în care trăim.

Serialul „The Crown” reprezintă un fenomen cultural remarcabil, o dramă istorică creată de Peter Morgan, care explorează viața Reginei Elisabeta a II-a, de la încoronarea ei în 1952 și continuând pe parcursul domniei sale. Prin prisma unui conținut bogat în evenimente istorice, intrigi politice și dramă familială, „The Crown” oferă o incursiune fascinantă în culisele monarhiei britanice și în povestea unei femei care a devenit un simbol al stabilității și al puterii în lumea contemporană.

Pentru a analiza modul în care limbajul formal este utilizat în serialul „The Crown”, este esențial să înțelegem conceptul de limbaj formal, care a fost studiat de către foarte mulți lingviști. Potrivit lui George Lakoff, lingvist și filosof american, limbajul formal reprezintă un sistem simbolic public, compus dintr-un set finit de simboluri și un set finit de reguli pentru combinarea acestor simboluri [1; p.23]. În esență, limbajul formal este un tip de limbaj care este folosit în situații formale sau în situații în care este nevoie de un nivel mai ridicat de formalitate, seriozitate și respect.

Caracteristicile limbajului formal sunt variate. Acestea includ utilizarea unui vocabular precis și clar, o structură sintactică complexă și corectă, folosirea adresărilor formale și a titlurilor, un ton politicos, respectuos și obiectiv, evitarea abrevierilor sau prescurtărilor, corectitudinea utilizării pronumelor și conectorilor. De asemenea, se remarcă utilizarea cuvintelor și expresiilor formale, precum și utilizarea adverbelor și prepozițiilor arhaice sau compuse. Evitarea argoului și a regionalismelor, pronunția corectă și o intonație adecvată sunt, de asemenea, trăsături semnificative ale limbajului formal, conform surselor teoretice lingvistice [2].

Limbajul ceremonial este un tip special de limbaj folosit în contexte oficiale sau în ceremonii, caracterizat prin structuri gramaticale complexe și utilizarea unui vocabular

formal și protocolar. Acesta poate fi observat în discursuri regale, politice și în ceremonii de învestitură și de încoronare.

Prin examinarea atentă a discursurilor din serial, se pot evidenția numeroase aspecte, ce facilitează observarea diferențelor dintre versiunea originală a discursului, în limba engleză, și traducerea sa în limba română. În primul rând, observăm că în ambele variante ale discursurilor, vocabularul și expresiile utilizate reflectă un ton formal și solemn, adecvat contextului oficial al evenimentelor redate. De exemplu, în discursul reginei Elisabeta a II in Nairobi în engleză se folosesc expresii precum „vibrant city", „a striking tribute to people", fiind traduse prin: „oraș înfloritor", „un impresionant omagiu adus oamenilor". În discursul lui Eduard al VIII-lea în care anunță abdicarea sa putem observa expresii precum „reasons which have impelled me to renounce the throne" tradus ca „motivele care m-au împins să renunț la coroană"; „to discharge my duties" - „să-mi împlinesc îndatoririle", „succeeded by" - „m-a urmat la tron", „God bless you all" - „Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți !"; „my allegiance" - „declarația de credință". Iar în discursul de la ceremonia de învestitură a Prințului Philip se evidențiază expresiile formale ca: „to renounce his Greek nationality" – „a renunța la cetățenia greacă"; „from henceforth" – „de aici înainte"; „I grant you and the heirs, male of your body, the dignities of…" - „Vă confer, ție și moștenitorilor tăi de sex bărbătesc zămisliți legitim, titlurile de..".

În discursuri observăm utilizarea titlurilor și adresărilor formale, cum ar fi „King George", „Duke of York", „His Royal Highness Prince Philip of Greece and of Denmark", „Lieutenant Philip Mountbatten, Royal Navy", „Baron Greenwich", „Earl of Merioneth and Duke of Edinburgh", „Knight Companion of our Most Noble Order of the Garter". Traducerea păstrează în mare măsură structura originalului, folosind aceleași titluri și onoruri: „Regele George", „Ducele de York", „Alteța Sa Regală prințul Philip al Greciei și Danemarcei", „locotenentul Philip Mountbatten din Marina Regală", „baron de Greenwich, conte de Merioneth și duce de Edinburgh" și „cavaler al nobilului Ordin al Jartierei".

În ambele variante ale discursurilor, nu se observă forme prescurtate ale cuvintelor (abrevieri), construcții verbale abreviate, se evită utilizarea argoului sau a regionalismelor. Atât în engleză, cât și în română, tonul discursurilor este formal și protocolar, reflectând statutul și importanța fiecărui dintre vorbitori. Limbajul utilizat în ambele variante este adecvat contextului oficial al discursurilor, menținând o atmosferă de solemnitate și respect.

Analiza contrastivă relevă diferențele și similitudinile dintre limbajul formal original și traducerea sa, subliniind importanța adaptării lingvistice și culturale. Limbajul formal este un instrument esențial în comunicarea oficială și ceremonială, contribuind la autoritatea și impactul mesajului transmis în diferite contexte sociale și culturale.

Referințe:

1. LAKOFF, G. *Women, Fire, and Dangerous Things: What Categories Reveal About the Mind*. Chicago: University of Chicago Press, 1990. 632 p.
2. HARRIS, Z. *Methods in Structural Linguistics*. Chicago: University of Chicago Press, 1986. 400 p.

Recomandat
***Rodica CARAGIA**, magistru, lector univ.*